

Høringssvar – Høring om regelverket om private garanterte pensjonsprodukter

Pensjonistforbundet og SAKO-organisasjonene (LO-Stats Pensjonistutvalg, Telepensjonistenes Forbund, Fagforbundets sentrale pensjonistutvalg, Postens Pensjonistforbund, Politiets Pensjonistforbund, Jernbanepensjonistenes Forbund og Statens Vegvesens Forbund) viser til arbeidsgrupperapporten, *Fripoliser og annen privat tjenestepensjon*, av 13. september 2024, som er sendt på høring.

Mandatet for utredningen omfatter vurderinger av regelverksendringer som sikrer at kundens midler i fripoliser og andre garanterte pensjonsprodukter i større grad bidrar til pensjonsøkning.

Rapporten diskuterer flere innspill, inkludert forslag fra Pensjonistforbundet, for å bedre reguleringen av pensjonsytelsene. Vi er svært skuffet over at flertallet i arbeidsgruppen støtter regler som ikke løser utfordringene, og tvert imot vil klart forverre situasjonen. Vi presenterer i dette høringssvaret beregninger som viser at dersom flertallets forslag vedtas, kan fripolisereguleringen i livselskap forventes halvert i fremtiden.

Sammendrag av hva Pensjonistforbundet mener:

Om Bufferfond:

For livselskap

- Bufferfondskontoen må utbetales i samme takt som utbetalingene fra premiereserven.
- Frigjort buffer må utbetales direkte som kronebeløp, ikke gå til kjøp av ny livsvarig pensjon.
- Kjøp av ny livsvarig pensjon må bruke kontraktens avtalte grunnlagsrente.
- Gjenstående buffer når kunden dør må fordeles på bufferfond til øvrige fripoliser, etter samme regler som dødelighetsarv.

For pensjonskasser

- Pensjonskasser må fortsatt kunne behandle bufferfondet som et felles bufferfond, slik kursreguleringsfondet tidligere er blitt behandlet.
- Ingen krav til nedtrapping av bufferfondet, forutsatt at ytelsene likevel blir oppregulert.

Fripolise med investeringsvalg:

- Alle livselskap må tilby fripolise med investeringsvalg (FMI). For FMI bør investeringsvalg være standardløsning i utbetalingsfasen.

Redusert utbetalingstid:

- Innen kunden fyller 75 år, bør det tillates redusert utbetalingstid i tråd med reglene i foretakspensjonsloven § 5-1 andre ledd.

Konvertering til innskuddspensjon:

- Små fripoliser, som uansett ikke vil gi livsvarig pensjon, bør tillates konvertert til innskuddspensjon, dersom kunden ønsker det.

Økt avkastning alene løser ikke fripoliseproblemet

Kjernen i fripoliseproblemet er at pensjonsytelsene til fripoliser i livselskap står omtrent stille, og reelt sett mister verdi år etter år, siden de ikke holder tritt med prisveksten. Pensjonistforbundets rapport *Fakta om fripoliser 2024* viser at pensjonsytelser fra fripoliser i livselskap har samlet mistet 51 milliarder kroner i kjøpekraft de siste fem årene (2019 – 2023). Selv om det er bred enighet om at dagens forvaltning i livselskap gir for lav avkastning til å oppregulere ytelsene, vil ikke høyere avkastning alene løse problemet. Regelverket for hva som skjer med et eventuelt avkastningsoverskudd er for svakt.

Avkastningsoverskudd på forvaltningen av en fripolise kan enten settes av til kundens bufferfond eller tildeles kunden direkte gjennom oppskrivning av pensjonsytelsen. Det er livselskapet som velger – og de vil velge det som er mest gunstig for dem selv, og ikke for sine kunder. Vi tror livselskapene vil plassere avkastningsoverskudd til bufferfond i årene fremover.

Med dagens regler er den tvungne utbetalingen av bufferfond så langsam at lite av pengene vil bli utbetalt i løpet av kundens forventede levealder. Pensjonistforbundet er sterkt kritisk til forskjellen i utbetalingstempo av midler plassert på fripolisens premiereserve sammenlignet med fripolisens bufferfond.

Vi krever et regelverk som sikrer at oppsamlede bufferfondsmidler omgjøres til utbetalinger i et rimelig tempo i utbetalingsfasen. Dette bør gjøres ved at det frigjøres en like stor andel fra bufferfondet hvert år som den årlige utbetalingen av premiereserven utgjør som andel av premiereserven. Det frigjorte beløpet fra bufferfondet må utbetales som et engangsbeløp og ikke brukes til å kjøpe en livsvarig forhøyet pensjonsytelse.

Fripoliser i livselskap versus pensjonskasser

Fripoliser forvaltes både i livselskap og i pensjonskasser, som har vesentlige forskjeller i struktur og formål. Pensjonskasser er selveiende og ikke-kommersielle institusjoner som kun forvalter pensjon for sine tilknyttede medlemmer. Disse har generelt oppnådd høyere avkastning enn livselskapene, og har oppregulert ytelsene i større grad. Livselskapene, derimot, er kommersielle aktører som fokuserer på aksjonærverdier. Dette betyr at regelverket må begrense livselskapenes mulighet til å prioritere egen inntjening på bekostning av kundens interesser, spesielt siden fripolisemarkedet mangler konkurranse og flyttemuligheter. Pensjonistforbundet mener at pensjonskassene må få anledning til å videreføre sin forvaltning, og få videreføre ordningen med å behandle bufferfond på samme måte som kursreguleringsfondet tidligere har blitt behandlet. Altså som et kollektivt bufferfond.

Bufferfond omgjøres til pensjon i et svært langsomt tempo

Ved avkastningsoverskudd kan livselskapene enten:

1. Øke kundens premiereserve, som direkte øker den årlige pensjonen, eller
2. Øke kundens bufferfond, som vil utbetales over tid i et langt langsommere tempo.

Bufferfondsmidler omgjøres også til årlig pensjon gjennom en tvungen nedtrapping i utbetalingsfasen, slik det er bestemt i § 5-4 i forskrift til forsikringsvirksomhetsloven. Problemet er at tempoet disse midlene utbetales i er langt langsommere enn dersom overskuddet var benyttet til å direkte øke kundens årlige pensjon.

Forskjellen i tempo kan illustreres med et eksempel hentet fra en faktisk fripolise i Storebrand Liv, hvor utbetalingene startet i mars 2010. Tallene i eksempelet er skalert opp slik at både premiereserve og tilleggsavsetninger¹ er 100 000 kroner, og viser dermed den ulike hastigheten i utbetalingene.

100 000 kr i premiereserve i 2010 ga en årlig livsvarig pensjon på 6 909 kr². De neste 10 årene, det vil si fra fylte 67 år til og med det året han fylte 76 år, fikk kunden utbetalt til sammen 69 000 kr. (NB! Det betyr ikke at premiereserven nesten er tom etter perioden, siden det er tilført garantert avkastning og dødelighetsarv underveis.)

100 000 kr ført til kundens konto for tilleggsavsetninger i 2010 ga en utbetaling på til sammen 5 600 kr de neste 10 årene³. I gjennomsnitt ble det utbetalt 561 kroner fra kontoen hvert år.⁴

Mens det i perioden 2010 frem til 2020 ble utbetalt 69 prosent av den opprinnelige premiereserven, ble det utbetalt kun 5,6 prosent av en tilsvarende stor tilleggsavsetning. Tilsvarende forskjell i utbetalingstempo vil gjelde fremover for bufferfondet, dersom det opprettholdes samme krav til utbetalingstempo som for tilleggsavsetningene.

Pensjonistforbundet er svært kritisk til arbeidsgruppens forslag om å videreføre dagens langsomme nedbygging av bufferfond som minimumskrav, da dette ikke bidrar til økt pensjon for fripolisekundene.

Nedtrapping av bufferfond

Det er uakseptabelt at kun en liten del av bufferfondet utbetales de første 10 pensjonsårene. De aller fleste pensjonister vil ha større nytte av å få pengene de første 10 årene som pensjonist, enn de 10 neste. Det er viktig å understreke at dette er kundens opptjente avkastningsoverskudd over tid. Det vil ha liten betydning for kundene om det oppnås høyere avkastning på fripolisene fremover dersom dette

¹ Fra 2024 er tilleggsavsetninger og kursreguleringsfond slått sammen til et felles bufferfond, og den tvungne nedtrappingen av bufferfondet følger samme hastighet som tidligere gjaldt for tilleggsavsetninger.

² Det er da tatt hensyn til at det senere måtte betales ekstra premie som følge av økende levealder

³ I eksempelet er tallene beregnet ut fra at kontoen for tilleggsavsetninger ikke er tilført eller fratatt noen beløp i den aktuelle perioden. I virkeligheten ble kontoen både tilført og fratatt beløp underveis som følge av avkastningsoverskudd og -underskudd. For hele perioden var det et underskudd og det reelle tallet var derfor enda lavere.

⁴ Pensjonsytelsene fra tilleggsavsetningene steg ikke jevnt i disse årene. De startet med 91 kr ved 68 år og steg til 1 199 kr ved 76 år.

går veien via bufferfond, og dermed utbetales i et så langsomt tempo. Etter vår mening kan det ikke være annen forskjell mellom de to måtene å disponere et avkastningsoverskudd på, enn at overføring til premiereserven er et overskudd, som ikke kan trekkes tilbake. Mens en overføring til bufferfondet er et overskudd, som kan trekkes tilbake, dersom det er nødvendig for å innfri den årlige rentegarantien. Forskriften (§ 5-4) må derfor endres slik at utbetalingene fra bufferfondet skjer i minst samme tempo som utbetalingene fra premiereserven. Samtidig må pengene som frigjøres fra bufferfondet utbetales direkte, og ikke gå via tegning av ny livsvarig pensjon.

Direkte utbetalinger fra bufferfondet i form av engangsbeløp kan gi større utbetalinger til kunden og man unngår forsinkelsene som dagens regelverk innebærer.

Dagens regler for frigjøring av bufferfond tillater pensjonsleverandøren å beholde inntil 20 prosent av det totale beløpet som omgjøres til ny pensjon. Kunden får 80 prosent av beløpet, men bare en liten andel av denne summen utbetales det første året, da kundens andel fordeles som livsvarig pensjon over forventet gjenværende levetid.

Eksempel: Dersom 1 000 kroner frigjøres fra bufferfondet og omgjøres til ny livsvarig pensjon, beholder pensjonsleverandøren 200 kroner (20 prosent), mens 800 kroner (80 prosent) brukes til å kjøpe ny pensjon for kunden. Hvis forventet gjenstående levetid er 20 år og en rente på 0 % brukes, vil kundens årlige pensjonsøkning være på kun 40 kroner ($800 \text{ kr} / 20 \text{ år} = 40 \text{ kr}$).

Dette betyr at pensjonsleverandøren mottar 200 kroner det året beløpet frigjøres, mens kunden bare mottar 40 kroner. På papiret skal kunden få fire ganger så mye som leverandøren (80 % mot 20 %), men i praksis mottar pensjonsleverandøren fem ganger mer det første året (200 kr mot 40 kr).

Hvis bufferfondet i stedet utbetales som et engangsbeløp, slik Pensjonistforbundet foreslår, vil kunden få 800 kroner det samme året som pensjonsleverandøren mottar sine 200 kroner.

Hva vil livselskapene gjøre med avkastningsoverskudd?

Ved å plassere overskudd i bufferfondet, fremfor å øke kundens årlige pensjon direkte, vil livselskapet beskytte sin egenkapital mot risiko. Senere, når midlene omgjøres til pensjon, kan de ta ut 20 % til egen inntekt. De får altså sin andel av pengene til slutt uansett, noe som gir selskapene et økonomisk insentiv til å forsinke utbetalingene til kunden, da dette gir mindre forpliktelser for livselskapet.

Arbeidsgruppens forslag kan gi en klar forverring for kundene!

Arbeidsgruppens flertall foreslår følgende i rapporten:

- Arbeidsgruppen mener det bør være regler om at pensjonsleverandørene selv skal ha retningslinjer for bufferfondets størrelse fremfor regler om tak. Pensjonsleverandørenes retningslinjer for nivå på buffer bør gi uttrykk for hva som vil være et hensiktsmessig nivå på buffer for den enkelte kontrakt. **Pensjonistforbundet mener «retningslinjer» ikke er godt nok. Det er som å be bukken passe havresekken. Livselskapene vil lage retningslinjer som maksimerer deres egen inntjening, ikke retningslinjer som sikrer pensjonsutbetalinger i et rimelig tempo. Vi har ikke fått noen innsikt i hvordan disse retningslinjene vil være.**

- Bufferfondet skal *minst* nedtrappes tilsvarende som den prosentwise reduksjonen av premiereserven i løpet av året, eller en så stor del at ytelsene kan forhøyes *minst* like meget som i foregående år. **Pensjonistforbundet viser til at dette reelt sett er en videreføring av dagens regler, med mindre livselselskapene skulle være så godhjertet at de plutselig utbetaler bufferfondet raskere enn de må. Det er naivt å tro at de vil gjøre det. Og selv om de vil gjøre det, så vil det bli en kraftig forsinkelse dersom beløpene som frigjøres fra bufferfondet går til å tegne ny livsvarig pensjon, fremfor å utbetale beløpene som frigjøres direkte.**
- Gjenværende bufferfond ved rettighetshavers død regnes som overskudd på risikoresultatet. Inntil 20 prosent av denne delen av årets overskudd på risikoresultatet kan avsettes til risikoutjevningfondet. **Pensjonistforbundet mener at gjenværende bufferfond må fordeles på øvrige fripolisers bufferfond. Når dette senere omgjøres til økt pensjon vil pensjonsleverandøren kunne ta inntil 20 prosent.**

Videre er tilleggsavsetninger og kursreguleringsfond fra 2024 slått sammen til et felles kundefordelt bufferfond. Ved frigjøring av bufferfond kan pensjonsleverandøren beholde 20 prosent av beløpet.

Hva blir konsekvensene?

Vi har beregnet hva endringen fra 2024, og forslagene fra arbeidsgruppens flertall vil ha å si for fripolisekundene i livselskap. Beregningene tar utgangspunkt i tallmaterialet som Pensjonistforbundet tidligere har publisert i rapportene «Fakta om fripoliser 2024» og «Kundenes fripoliseregnskap» for hvert av årene 2018 – 2022. Vi har brukt tall for Storebrand Liv, DNB Liv og Nordea Liv. Disse tre selskapene står for 96 % av fripoliser i livsforsikringsselskapene.

For de fem årene 2018 – 2022 var det gjennomsnittlige årlige overskuddet fra fripoliser satt sammen og fordelt slik (alle tall regnet som prosent av premiereserven):

	Totalt	Livselskapet	Tilleggsavsetninger	Økte ytelser
Administrasjonsoverskudd	0,13	0,13		
Risikooverskudd	0,22	0,11		0,11
Avkastningsoverskudd	0,49	0,05	0,26	0,18
Sum overskudd	0,84	0,29	0,26 ⁵	0,29

Det er to ting å bemerke til oppstillingen: 1) Overskuddet er svært lite, bare 0,84 % av premiereserven pr år. 2) En meget liten andel av livselskapenes overskuddsandel kommer fra avkastningsoverskuddet. Det meste av avkastningsoverskuddet har gått til tilleggsavsetninger og til økte ytelser.

Tilleggsavsetninger blir i henhold til § 5-4 i forskrift til forsikringsvirksomhetsloven omgjort til økte pensjonsytelser i et langsomt tempo. Vi har vist at en faktisk fripolise i Storebrand kun utbetalte 5,6

⁵ Av andelen av overskuddet som plasseres på tilleggsavsetninger/bufferfond (0,26 prosent) vil en kunde få utbetalt 5,6 prosent i perioden 67 til 76 år, dvs. 0,015 prosentpoeng til økt ytelse, slik at samlet økt ytelse blir 0,305 prosent.

prosent av tilleggsavsetningene fra 67 år og de første ti årene, frem til og med året kunden fylte 76 år. Se nærmere i avsnittet «**Bufferfond omgjøres til pensjon i et svært langsomt tempo**».

Dersom vi legger til grunn en gjennomsnittlig årlig omgjøring på 5,6 prosent av avkastningsoverskuddet som går til tilleggsavsetninger til økt pensjonsytelse, så gir det ytterligere $0,26 \times 0,056 = 0,015$ prosentpoeng i økt ytelse, slik at samlet økt ytelse per år blir $0,29 + 0,015 = \underline{0,305 \text{ prosent}}$.

Lovendringer fra 2024

Hvordan ville dette resultatet blitt ført hvis regnskapet ble utarbeidet etter lovendringene fra 1.1.2024, når: (1) Bevegelser til eller fra kursreguleringsfondet inngår i resultatregnskapet. (2) Livselskapene får 20 % andel av bufferfondet etter hvert som det blir oppløst. Som det følger av tabellen nedenfor, ville avkastningsoverskuddet vært noe lavere. Det skyldes at i årene 2018 – 2022 ble kursreguleringsfondene i Storebrand Liv, DNB Liv og Nordea Liv i gjennomsnitt redusert. Når bevegelsene i dette fondet inngår i avkastningsresultatet, blir avkastningsoverskuddet dermed redusert fra 0,49 til 0,36 prosent av premiereserven. Vi forutsetter at avkastningsoverskuddet i sin helhet går til bufferfond.

	Totalt	Livselskapet	Bufferfond	Økte ytelser
Administrasjonsoverskudd	0,13	0,13		
Risikooverskudd	0,22	0,11		0,11
Avkastningsoverskudd	0,36		0,36	
Sum overskudd	0,71	0,24	0,36	0,11

Hvordan vil bufferfondet bli utbetalt etter forslaget fra arbeidsutvalgets flertall?

Når bufferfondet senere omgjøres til økt pensjon kan livselskapet ta 20 prosent, mens kunden får 80 prosent. Av et avkastningsoverskudd på 0,36 prosentpoeng som føres til bufferfondet går 20 prosent til livselskapet, dvs. 0,072 prosentpoeng, mens kundene får 80 prosent, dvs. 0,288 prosentpoeng. Fordelingen av pengene fra bufferfondet skjer riktignok først når bufferfondet omgjøres til økt pensjon.

Arbeidsgruppens flertall foreslår at dagens regel om nedbygging av bufferfond i takt med reduksjonen i premiereserven skal være et minstekrav også fremover. Som vi har vist vil hastigheten i omgjøringen av bufferfond til økt pensjon med slike regler innebære at det utbetales kun 5,6 prosent av et gitt bufferfond i de 10 første årene fra en kunde har fylt 67 år. Hvis vi legger til grunn at kunden får 5,6 prosent av bufferfondet som frigjøres i økt årlig ytelse, gir dette 5,6 prosent av kundens 0,288 prosentpoeng, dvs. 0,016 prosent per år, utover de 0,11 prosentpoengene fra risikooverskuddet.

	Totalt	Livselskapet	Bufferfond	Økte ytelser
Administrasjonsoverskudd	0,13	0,13		
Risikooverskudd	0,22	0,11		0,11
Avkastningsoverskudd	0,36	0,072	0,272	0,016
Sum overskudd	0,71	0,312	0,272	0,126

Oppsummert: Vi har vist at det historiske resultatet for livselskapene⁶ i perioden 2018 -2022 innebar økte ytelser på i gjennomsnitt 0,305 % av premiereserven per år. Dersom man hadde fulgt de nye bestemmelsene fra 2024, samt arbeidsgruppens flertall sine forslag, ville samme resultat kun gitt 0,126 % av premiereserven i økte ytelser. Med andre ord mer enn halveres økningen av ytelsene, noe som er en klar forverring av en allerede elendig situasjon.

Gjenstående buffer ved fripoliseinnehavers død

Pensjonistforbundet mener at gjenværende buffer ved fripoliseinnehavers død bør fordeles på øvrige fripolisekunders bufferfond, etter samme fordeling som dødelighetsarv. Gjenværende buffer bør ikke inngå i risikoresultatet, ettersom bufferfondet ikke er inkludert i premiegrunlaget, og det er ingen forsikringsrisiko knyttet til bufferfondet.

Beregningsrente for livsvarige ytelser

Det er ikke tillatt å endre en inngått og ferdig betalt forsikringsavtale med mindre det foreligger egne bestemmelser om dette enten i lov eller selve avtalen. Etter forsikringsvirksomhetsloven § 3-5 kan pristariffer endres, men ikke «før første ordinære premieforfall minst fire måneder etter at forsikringstakeren har mottatt underretning om den fastsatte endringen.» Det betyr at det ikke kan gjøres endringer som gjelder engangsbetalte forsikringer. Banklovkommisjonen uttaler i Ot. prp. nr. 74 (2003-2004), s. 84 at «en fripolise reelt er en «engangsbetalt» forsikring, og at forslaget om at selskapet skal ha adgang til å endre sine pristariffer også med virkning for eksisterende bestand ikke vil ha praktisk betydning».

Vi mener altså at det ikke er tillatt å benytte en annen beregningsrente i beregning av engangspremie for årlig forhøyelse av pensjonsytelsen enn den avtalte beregningsrenten som er tilknyttet kontrakten. Dersom en annen rente benyttes enn den avtalte grunnlagsrenten er det en avtaleendring, noe som ikke er tillatt. At det oppstår overskudd i forvaltningen av fripolisene er en helt sentral og nødvendig forutsetning for at ytelsene skal kunne oppreguleres. Det gir ikke mening å påstå at avkastningsoverskudd som benyttes til økt årlig pensjon, eller at bufferfond som frigjøres og brukes til økt årlig pensjon, er inngåelse av en «ny» avtale.

Når pensjonsleverandøren øker pensjonsytelsene, må dette gjøres med den avtalte beregningsrenten i kontrakten. Bruk av lavere rente gir lavere oppregulering av pensjonen, og innebærer i praksis en reduksjon av den avtalte beregningsrenten. En lavere rente betyr at det må betales mer for en gitt pensjonsytelse, det vil si at lavere rente er det samme som en prisøkning. Det følger videre av

⁶ Storebrand Liv, DNB Liv og Nordea Liv.

livsforsikringsforskriften § 5-2 at premie for fremtidig forvaltning og administrasjon for fripoliser med kontraktsfastsatte ytelser skal tilføres kontraktens premiereserve, og at premie for fremtidig forvaltning og administrasjon av fripoliser med kontraktsfastsatte ytelser skal beregnes uten fortjenesteelement. Premien for forvaltning og administrasjon skal forhåndsprises og omfatte samtlige kostnader i fripolisens levetid. Det er foretaket som har risikoen for at pristariffen og premien som kreves ved utstedelse av fripolisen er tilstrekkelig til å dekke fremtidige kostnader.

Vi viser til at enkelte forsikringsforetak benytter den samme beregningsrenten i beregningsgrunnlaget for engangspremien for årlig forhøyelse av pensjonsytelsen som i kontrakten (fripolisen), mens andre foretak benytter en lavere beregningsrente enn beregningsrenten som gjelder for kontrakten, men ikke under nullavkastning. Her er det altså noen som praktiserer Pensjonistforbundets syn, mens andre bryter reglene. Det er behov for å tydeliggjøre at kontraktens avtalte grunnlagsrente skal benyttes.

For et gitt beløp på 100 kroner som benyttes til å kjøpe livsvarig pensjon (forventet gjenstående levealder 20 år) vil forskjellen i bruk av rente være følgende:

0-rente	5 kr
0,5 prosent rente	5,27 kr
1 prosent rente	5,54 kr
2 prosent rente	6,12 kr
3 prosent rente	6,72 kr
4 prosent rente	7,36 kr

Pensjonistforbundet advarer mot forslaget om ikke å sette krav til beregningsrentens nivå, da dette vil svekke kundenes pensjonsutbetalinger. Vi frykter livsselskapene vil velge null-rente dersom de gis anledning til det. Det vil gi enda lavere oppregulering enn i dag, og er i direkte strid med arbeidsgruppens mandat om å foreslå endringer som bidrar til at kundens overskuddsmidler benyttes til økning av pensjonsytelsene.

Fripoliser med investeringsvalg

Vi støtter forslaget om at alle livsselskap bør tilby fripolise med investeringsvalg. Vi støtter også forslaget om at fripoliser med investeringsvalg skal beholde investeringsvalg som standardløsning i utbetalingsfasen.

Redusert utbetalingstid

Det følger av foretakspensjonsloven § 5-1 andre ledd, at utbetalingstiden kan settes ned til, enten:

- Det antall hele år som er nødvendig for at samlet årlig alderspensjon utgjør om lag 30 prosent av folketrygdens grunnbeløp.

- Medlemmet kan kreve at utbetalingstiden for opphørende og livsvarige ytelser settes ned til det antall hele år som er nødvendig for at samlet årlig alderspensjon utgjør om lag 50 prosent av folketrygdens grunnbeløp.
- Medlemmet og pensjonsinnretningen kan avtale at opphørende og livsvarige ytelser settes ned til det antall hele år som er nødvendig for at samlet årlig alderspensjon utgjør om lag 100 prosent av folketrygdens grunnbeløp.

I henhold til § 3 i forskrift om overgangsregler til lov om endringer i pensjonslovgivningen mv. (pensjon fra første krone og dag, garanterte pensjonsprodukter), må beslutningen eller avtalen om å redusere utbetalingstiden være inngått før uttaket av alderspensjon har startet.

Pensjonistforbundet mener at regelverket bør endres slik at også fripoliser som allerede er i utbetalingsfasen kan få mulighet til å redusere utbetalingstiden, dersom kunden ønsker det.

Det følger av foretakspensjonsloven § 5-7 c, andre ledd, at endringer i utbetalingstiden og opphørstidspunkt ikke kan gjøres etter fylte 75 år. Vi mener denne aldersgrensen også bør gjelde for beslutninger eller avtaler om redusert utbetalingstid, slik at man kan omgjøre en livsvarig en opphørende, så lenge dette gjøres før fylte 75 år.

Konvertering til innskuddspensjon

For små fripoliser som ikke vil gi livsvarig pensjon, anbefaler vi at de tillates konvertert til innskuddspensjon dersom kunden ønsker det. Dette kan være en fordel for yrkesaktive med øvrig pensjonsopptjening i innskuddspensjon. Ved å samle pensjonsopptjeningen fra fripolisen i samme forvaltning som annen innskuddspensjon blir det enklere for kunden, og det kan gi høyere forventet avkastning, og større pensjonsutbetalinger.

Ved spørsmål knyttet til høringssvaret ta kontakt med sindre.farstad@pensjonistforbundet.no.

Vennlig hilsen

For Pensjonistforbundet

Arne Halaas
Generalsekretær

Sindre Farstad
Sjeføkonom